

Broj: X-K/07/474 - 6
Sarajevo, 17.04.2009. godine

U IME BOSNE I HERCEGOVINE

Sud Bosne i Hercegovine, sudija Branko Perić, uz učestvovanje stručnog saradnika Karović Elme, u krivičnom predmetu protiv optuženog Karajić Atifa, zbog krivičnog djela udruživanje radi činjenja krivičnih djela iz člana 249. stav 2. u vezi sa stavom 1. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu KZ BiH) i krivično djelo krijumčarenje osoba iz člana 189. stav 2. KZ BiH, povodom optužnice Tužilaštva Bosne i Hercegovine broj: KT-160/08 od 09.09.2008. godine i sporazuma o priznanju krivice od 10.04.2009. godine, nakon održanog ročišta za razmatranje sporazuma o priznanju krivice i pretresa za izricanje krivičnopravne sankcije, u prisustvu tužioca Tužilaštva Bosne i Hercegovine Bože Mihajlovića, optuženog Karajić Atifa i njegovog branioca Ćosić Emina, dana 17.04.2009. godine donio je i javno objavio, sljedeću:

PRESUDU

Optuženi,

KARAJIĆ ATIF, sin Hasana i majke Fatime, rođene Omeragić, rođen 30.01.1977. godine u mjestu Zagrad – općina Velika Kladuša, Bošnjak, državljanin BiH, sa završenom OŠ, po zanimanju poljoprivrednik, oženjen, otac jednog mladb.djeteta, stalno nastanjen u Velikoj Kladuši, ul.VII Korpusa br.19, JMBG 3001977113838, **osuđivan u R Hrvatskoj, zbog krivičnog djela krijumčarenja osoba.**

KRIV JE

što je:

Nakon što su migranti – državljani Albanije: Koci Kastiot, Buci Mevlud, Sulollari Ajet, Zani Ruke sa njima poznatim osobama sa područja Albanije, dogovorili da im te osobe za iznos od 3.000 Eura organizuju prebacivanje sa područja Albanije u Italiju, nakon što su im te osobe ili druge osobe –

organizatori organizovali prebacivanje i prebacili ih u Crnu Goru, optuženi Karajić Atif sa troje drugih lica je: povezivanjem i dogovaranjem sa osobama koje su organizovale i plaćale prebacivanje migranata, povezivanjem i dogovaranjem sa osobama koje organizuju i vrše prebacivanje migranata uz novčanu naknadu, povezivanjem i dogovaranjem sa drugim njima poznatim osobama radi prebacivanja migranata, međusobnim dogovaranjem i udruživanjem u grupe od više osoba s ciljem prebacivanja migranata, kao pripadnici organizovane grupe ljudi, radi pribavljanja novčane koristi u iznosu od 50 Eura do 1.000 Eura po migrantu, koju su međusobno i sa organizatorima dogovarali, organizovali prebacivanje migranata iz Republike Crne Gore preko teritorija Bosne i Hercegovine u Republiku Hrvatsku, tako da se jedno lice dogovorilo sa njemu poznatim osobama da organizuju prebacivanje migranata iz Republike Crne Gore u Bosnu i Hercegovinu radi njihovog prebacivanja u Republiku Hrvatsku, nakon čega su osobe sa kojima se dogovorio na neutvrđen način prebacile migrante u Bosnu i Hercegovinu do Velike Kladuše, nakon čega je jedno od lica zajedno sa optuženim Karajić Atifom i još dva lica dogovorilo da zajedno organizuju prebacivanje migranata u Hrvatsku do Zagreba, pri čemu su optuženi Karajić Atif i još jedno lice preuzeli obavezu da osiguraju boravak migrantima te da prebace migrante preko državne granice na mjestu gdje ne postoji propisani granični prelaz između Bosne i Hercegovine i Republike Hrvatske, a jedno lice preuzelo obavezu da prebaci migrante od granice do Zagreba nakon čega su migranti pronađeni u kući optuženog Karajić Atifa pa je tako spriječeno njihovo prebacivanje u Republiku Hrvatsku.

dakle:

*Optuženi **Karajić Atif** radnjama opisanim u tački 18 optužnice, u dogovoru sa pripadnikom organizovane grupe ljudi u smislu člana 1. stav 19. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine, koja je organizovana radi prebacivanja migranata iz Republike Crne Gore preko teritorija Bosne i Hercegovine u Republiku Hrvatsku i druge države Zapadne Evrope, bez ispunjavanja uslova za zakonit ulazak i zakonit boravak migranata u drugim državama i sa ciljem omogućavanja ostanka migranata u tim državama, radi neposredno slijedećeg prebacivanja migranata preko teritorija Bosne i Hercegovine u Republiku Hrvatsku s ciljem prebacivanja migranata u druge države Zapadne Evrope i sa ciljem omogućavanja migrantima ostanka u tim državama, postao pripadnikom organizovane grupe ljudi u smislu člana 1. stav 18. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine s ciljem prebacivanja migranata iz Bosne i Hercegovine u Republiku Hrvatsku, radi pribavljanja imovinske koristi do 50*

Eura po osobi pa je kao pripadnik te grupe preko teritorija Bosne i Hercegovine prebacio neutvrđen broj migranata, a zasigurno prebacio migrante naznačene u tački 18 optužnice i tako pribavio imovinsku korist u neutvrđenom iznosu.

čime je počinio:

krivično djelo udruživanje radi činjenja krivičnih djela iz člana 249. stav 2. u svezi sa stavom 1. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine i krivično djelo krijumčarenje osoba iz člana 189. stav 2. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine,

pa mu Sud,

za krivično djelo udruživanje radi činjenja krivičnih djela iz člana 249. stav 2, u vezi sa stavom 1. KZ BiH, primjenom navedene zakonske odredbe i na osnovu člana 48. 58. i 59. KZ BiH, utvrđuje kaznu zatvora u trajanju od 9 (devet) mjeseci, a

za krivično djelo krijumčarenje osoba iz člana 189. stav 2., primjenom člana 48. 58. i 59. KZ BiH, utvrđuje kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine.

pa mu, primjenom odredbi člana 53. KZ BiH, izriče

USLOVNU OSUDU

Kojom se optuženom utvrđuje jedinstvena kazna zatvora u trajanju od 1 (jedna) godine i 6 (šest) mjeseca, te istovremeno određuje da se ova kazna neće izvršiti ako optuženi u vremenu provjere od 4 (četiri) godine od dana pravosnažnosti presude ne poćini novo krivično djelo.

Na osnovu člana 56. KZ BiH optuženom se, u slučaju opoziva uslovne osude, u utvrđenu kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i 6 (šest) mjeseci ima uračunati vrijeme provedeno u pritvoru, počev od dana 24.03.2008. godine do 22.04.2008. godine.

Na osnovu člana 188. stav 4. Zakona o krivičnom postupku Bosne i Hercegovine, optuženi se oslobađa od plaćanja troškova krivičnog postupka koji padaju na teret budžeta Suda.

O b r a z l o ž e n j e

Tužilaštvo Bosne i Hercegovine, optužnicom broj: KT-160/08 od 09.09.2008. godine, optužilo je Karajić Atifa da je radnjama opisanim u tački 18. optužnice počinio krivično djelo udruživanje radi činjenja krivičnih djela iz člana 249. stav 2. u vezi sa stavom 1. KZ BiH i krivično djelo krijumčarenje osoba iz člana 189. stav 2. KZ BiH.

Optužnica je od strane sudije za prethodno saslušanje ovog Suda potvrđena dana 11.09.2008. godine.

Dana 10.04.2009. godine optuženi Karajić Atif i njegov branilac Ćosić Emin su sa tužiocem Tužilaštva Bosne i Hercegovine Božom Mihajlovićem, zaključili sporazum o priznanju krivice. Tužilac je optuženog Karajić Atifa optužio da je radnjama opisanim u tački 18. optužnice počinio krivično djelo udruživanje radi činjenja krivičnih djela iz člana 249. stav 2. u vezi sa stavom 1. KZ BiH i krivično djelo krijumčarenje osoba iz člana 189. stav 2. KZ BiH.

Prema sporazumu, optuženi priznaje izvršenje krivičnih djela za koja je optužen po optužnici Tužilaštva BiH, te prihvata da mu se za isto utvrdi jedinstvena kazna zatvora u trajanju do 2 (dvije) godine i izrekne uslovna osuda kojom se utvrđena kazna neće izvršiti ako optuženi u roku od 1 (jedne) do 5 (pet) godina ne počinio novo krivično djelo, te se obavezuje na svjedočenje pred Sudom BiH o načinu na koji je izvršio krivično djelo i o osobama koje su zajedno sa njim učestvovala u izvršenju krivičnih djela koja je priznao.

Predmetni sporazum Sud je razmotrio u smislu člana 231. ZKP BiH, te isti prihvatio na ročištu održanom dana 17.04.2009. godine, nakon što je utvrdio da je do zaključenja sporazuma došlo dobrovoljno, svjesno i sa razumijevanjem, da je optuženi upoznat o mogućim posljedicama zaključenja sporazuma o priznanju krivice, uključujući i posljedice vezane za imovinskopравни zahtjev i troškove krivičnog postupka, te nakon što je utvrdio da postoji dovoljno dokaza o krivici optuženog.

Naime, optuženi je pred Sudom na jasan i nedvosmislen način potvrdio da se osjeća krivim za djelo koje mu je izmijenjenom optužnicom stavljeno na teret, da u vrijeme zaključenja sporazuma na njega nije vršen bilo kakav pritisak da zaključi sporazum, te da je sporazum zaključio u prisustvu branioca.

Postojanje dovoljno dokaza da je optuženi zaista kriv za radnje i djelo koje priznaje, sud utvrđuje uvidom u dokaze koji su dostavljeni uz optužnicu i koje je sud razmatrao prilikom donošenja odluke o prihvatanju sporazuma.

Po prihvatanju sporazuma o priznanju krivice, Sud je na ročištu za izricanje krivičnopravne sankcije saslušao izjašnjenja tužioca, optuženog i njegovog branioca u pogledu činjenica i okolnosti koje su od značaja za izricanje krivičnopravne sankcije, nakon čega je, cijeneći relevantne dokaze i stepen krivnje optuženog, istog oglasio krivim za počinjenje krivičnog djela udruživanje radi činjenja krivičnih djela iz člana 249. stav 2. u vezi sa stavom 1. KZ BiH i krivično djelo krijumčarenje osoba iz člana 189. stav 2. KZ BiH, a sve u vezi sa članom 53. KZ BiH, ocjenjujući da je optuženi isto počinio s umišljajem (da je bio svjestan djela i htio njegovo izvršenje) i u stanju uračunljivosti.

Odlučujući o predloženoj krivičnopravnoj sankciji, Sud je kao olakšavajuće okolnosti kod optuženog cijenio priznanje da je izvršio krivično djelo koje mu je stavljeno na teret i spremnost da se u krivičnom postupku koji se vodi protiv drugih optuženih pojavi u svojstvu svjedoka, da se korektno držao pred Sudom i da je izrazio iskreno kajanje. Od otežavajućih okolnosti Sud je imao u vidu činjenicu da je ranije osuđivan. Imajući u vidu ove činjenice i okolnosti, a posebno cijeneće spremnost optuženog da svjedoči u krivičnom predmetu protiv ostalih optuženih, njegov doprinos efikasnom okončanju istrage, kao i njegovo teško imovinsko stane i činjenicu da je otac maloljetnog djeteta, Sud mu je utvrdio jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i 6 (šest) mjeseci i odredio da se utvrđena kazna neće izvršiti ako optuženi u roku od 4 (četiri) godine ne izvrši novo ili istovrsno krivično djelo.

Sud je zaključio da je izrečena krivičnopravna sankcija adekvatna težini učinjenog krivičnog djela i stepenu krivične odgovornosti optuženog, te da će se istom ostvariti svrha krivičnopravnih sankcija propisana članom 6. i 58. KZ BiH.

Na osnovu člana 56. KZ BiH optuženom se, u slučaju opoziva uslovne osude, u utvrđenu kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i 6 (šest) mjeseci ima

uračunati vrijeme provedeno u pritvoru, počev od dana 24.03.2008. godine do 22.04.2008. godine.

Na osnovu člana 188. stav 4. ZKP BiH, a na osnovu prezentiranih dokaza od strane optuženog i njegovog branioca, Sud je optuženog oslobodio plaćanja troškova krivičnog postupka, nalazeći da bi njihovim plaćanjem doveo u pitanje svoje izdržavanje odnosno izdržavanje osoba koje je dužan izdržavati.

Zapisničar:

SUDIJA

Elma Karović

Branko Perić

POUKA O PRAVNOM LIJEKU: *Žalba na izrečenu krivičnopravnu sankciju nije dozvoljena, dok se presuda iz drugih razloga može pobijati žalbom, u roku od 15 dana od dana dostavljanja.*